

Niedziela, 26 czerwca 2016

Punkty widokowe

Punkty widokowe

GÓRA CMENTARNA

Szczególnym miejscem widokowym jest Góra Cmentarna przy ul. Janusza Korczaka. Spod muru cmentarza wojennego numer 91 rozpościera się panorama na miasto i okoliczne wzniesienia. W dole wzrok przykuwają znajome sylwetki gorlickiej Bazyliki Mniejszej, kościoła pod wezwaniem Świętej Jadwigi Królowej, Ratusza Miejskiego oraz widocznego na dalszym planie budynku Szpitala Specjalistycznego im. Henryka Klimontowicza. Wprawne oko rozróżni poszczególne wzniesienia: pasmo Ostrej Góry, Kornuty, Brusy, Huszcza, Obocza, Wierzchowiny. Kolejnymi wzniesieniami widocznymi z Góry Cmentarnej są Cieklinka, Mały Ferdel, Ferdel, Łysula, Męcińska Góra oraz Zagórze. Spoglądając na miasto leżące u stóp Góry Cmentarnej można z łatwością odnaleźć zieloną enklawę niemalże w centrum miasta – Górę Parkową.

GORLICKA GOLGOTA na Górze Zamkowej przy ul. Zamkowej

Dawniej na Górze Zamkowej stał krzyż, na którym w latach 80. XX wieku znajdowała tabliczka z napisem „Papież Jan Paweł II”. W czasie I wojny światowej w znajdujących się w okolicy wzgórza okopach stacjonował oraz uczestniczył w toczonych od listopada 1914 roku do 2 maja 1915 roku walkach w mundurze austriackiego sierżanta ojciec papieża Jana Pawła II – Karol Wojtyła senior. Pierwsza droga krzyżowa została tu odprawiona w 1994 roku przez inicjatora budowy kalwarii ks. Andrzeja Muchę – proboszcza parafii pw. św. Andrzeja Boboli.

Golgota – miejsce cierpienia i śmierci krzyżowej Jezusa Chrystusa. Miejsce strasznego zmagania Boga – Człowieka z ludzkim bólem, bezsilnością, strachem. Ale przede wszystkim Gulgota to miejsce zwycięstwa Bożej Miłości nad grzechem i śmiercią. To znak nadziei dla nas – współczesnych: zagubionych, zależnionych, często wątpiących.

Gorliczanie mają swoją Gulgotę, do której pielgrzymują sami, gdzie zabierają swoich znajomych, którą z dumą pokazują turystom. Jest ona usytuowana na wzgórzu oddalonym o ponad kilometr od Kościoła Św. Andrzeja Boboli. Po przejściu przez kamienną bramę znajdujemy się jakby w innej rzeczywistości. Spacerując w zamyśleniu ścieżkami Gorlickiej Gulgoty podziwiamy figurę Chrystusa w Ogrójcu, basztę z Chrystusem Frasobliwym, Pietę, poszczególne stacje Drogi Krzyżowej i wreszcie Kaplicę Grobu Pańskiego. Niesamowite wrażenie robi górująca nie tylko nad wzgórzem, ale nad całym miastem czterometrowa Figura Chrystusa Zmartwychwstałego usytuowana na dwunastometrowym postumencie. Jest ona widoczna z bardzo daleka – wita i błogosławi powracających w rodzinne strony Gorliczan, przyjezdnych i turystów.

SKANSEN PRZEMYSŁU NAFTOWEGO „MAGDALENA” przy ul. Lipowej z wieżą wiertniczo-widokową

Trudno wyobrazić sobie krajobraz Ziemi Gorlickiej bez kiwonów i wież wiertniczych, którymi usiane są pola Siar, Sękowej, Krygu, Kobylanki, Lipinek czy Biecza. Także na terenie Gorlic znajdowała się kopalnia ropy naftowej „Magdalena”. Złoża ropy odkrył w tym miejscu inż. Strzelecki w roku 1931. W październiku tego samego roku rozpoczęto wydobywanie w odwiercie „Magdalena 1”. W roku 2003, po ponad 70 latach działalności rozpoczął się proces likwidacji kopalni. Dwa lata później jej ostatni kierownik – chcąc ocalić od zapomnienia „skarby gorlickiej ziemi” podjął decyzję o budowie prywatnego skansenu naftowego na 30-to arowej działce przy ulicy Lipowej.

W skansenie można zobaczyć nie tylko narzędzia i urządzenia, którymi ponad 100 lat temu wydobywano z ziemi ropę naftową, ale samemu spróbować rozniecić miechem ogień w kuźni, odkuć na kowadle podkową „na szczęście”, pokłonić się świętej Barbarze, zobaczyć piękną panoramę Beskidu Niskiego z wieży wiertniczej, ze zrekonstruowanej kopanki „Ćwiartka”

sprzed 1880 roku wydobyć „czarne złoto”, którego pieczołowicie strzeże gorlicki łebak (robotnik naftowy). Można tam również zwiedzić rekonstrukcję samowypływu oleju skalnego, który był gromadzony w tzw. bęsiorach lub łapaczkach i zbierany przez łebaka.

WIEŻA RATUSZA MIEJSKIEGO

Przy rynku stoi okazały budynek ratusza miejskiego. Jego najstarsza narożna część pochodząca z lat 1780-90, mieściła niegdyś aptekę dzierżawioną przez Ignacego Łukasiewicza. Pierwotny ratusz wzmiankowany już w 1608 roku został zniszczony w XVII wieku. Obecny budynek jest zlepkim kilku domów pochodzących z różnych okresów a połączonych w jedną całość podczas przebudowy w XIX wieku. Wieża zegarowa gorlickiego ratusza została dobudowana po I wojnie światowej według projektu inż. Józefa Baruta – architekta miejskiego i historyka Gorlic. Z wieży ratuszowej z wysokości 22 metrów można oglądać panoramę miasta i okolic.

PANORAMY Z ULICY GRANICZNEJ

Gorlice to niepisana stolica Beskidu Niskiego, urokliwe galicyjskie miasteczko zatopione w zieleni otaczających je lasów. Okoliczne wzgórza nazywane często Beskidem Gorlickim troskliwie osłaniają leżące u stóp miasto. Gorlice wyglądają pięknie o każdej porze dnia i nocy, o każdej porze roku, przy każdej pogodzie. Można się o tym przekonać podziwiając z okolicznych wzniesień wspaniałe panoramy miasta.